

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie odwołania od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej, druga izba, w sprawie F-96/09, jego częściowe uchylenie, konkretnie tej części, w której oddalono żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji konkursowej o odmowie dopuszczenia wnoszącej odwołanie do egzaminu ustnego, oraz tej części, w której odmówiono stwierdzenia nieważności decyzji odmawiających przekazania jej sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych i indywidualnego arkusza ocen tych prac;
- uwzględnienie w całości żądań zgłoszonych w pierwszej instancji oprócz zakwestionowania decyzji odmownych w odniesieniu do egzaminów pisemnych b) i c) w zakresie, w jakim w decyzjach tych odmówiono przekazania sporządzonych przez wnoszącą odwołanie prac i sporządzonych przez komisję arkuszy ocen dla każdego z tych egzaminów, jako że zostały one przekazane zainteresowanej pismem EPSO z dnia 16 czerwca 2010 r., pkt 72 i 73;
- utrzymanie w mocy obciążenia Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo, oddalając niektóre żądania sformułowane w skardze przez wnoszącą odwołanie, z pogwałceniem prawa do skutecznej ochrony sądowej określonego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - W tym względzie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, iż skarga została wniesiona po terminie w odniesieniu do pewnych żądań w niej sformułowanych, jako że stwierdził z naruszeniem zasady *pro actione*, że w celu obliczenia terminu do wniesienia skargi, poczynawszy od działania, z którym wiążą się niekorzystne skutki, nie ma potrzeby uwzględnienia zażalenia wniesionego przez wnoszącą odwołanie na drodze administracyjnej zgodnie z art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 296 TFUE w zakresie, w jakim Sąd uznał, że zwykłe powiadomienie kandydata o punktach uzyskanych w dwóch egzaminach pisemnych konkursu otwartego, bez przedstawienia dalszych rozważań, stanowi wystarczające uzasadnienie.
 - W odniesieniu do uznania przez sąd pierwszej instancji, że wszystkie czynności komisji konkursowej są chronione tajemnicą, co oznacza ochronę immunitetu decyzyjnego, wnosząca odwołanie powołuje się na możliwość sądowej kontroli decyzji komisji konkursowej na podstawie rozróżnienia – w ramach dokonywanej przez tę komisję czynności oceny technicznej – „materiałnej istoty decyzji” i jej „konturów”.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 42 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - Wnosząca odwołanie twierdzi w tym względzie, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo, uznając, iż kandydatka w konkursie otwartym, która nie zgadza się uzyskaną punktacją, nie jest uprawniona do dostępu do sprawdzonych prac z egzaminów pisemnych, i tym samym naruszył przysługujące jej prawo dostępu do dokumentów.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2014 r. – Grundig Multimedia przeciwko OHIM (Pianissimo)

(Sprawa T-11/14)

(2014/C 135/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat S. Walter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie R 441/20103-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed OHIM

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Pianissimo” dla towarów z klasy 7 – zgłoszenie nr 11 102 266

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2014 r. – St’art i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-36/14)

(2014/C 135/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: St’art – Fonds d’investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgia); Stichting Cultuur – Ondernemen (Amsterdam, Niderlandy); Angel Capital Innovations Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci L. Dehin i C. Brüls)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów:
 - bądź decyzji Komisji Europejskiej, której data wydania jest nieznana, o zakończeniu projektu „Factor SI.2.609157 – 2/ G/ENT/CIP/11/C/N03C011” i w konsekwencji o zaprzestaniu udzielania subsydium przyznanego konsorcjum utworzonemu przez skarżące;
 - bądź potwierdzającej ją decyzji wydanej w dniu 29 listopada 2013 r.;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia i naruszenia prawa do sprawiedliwego traktowania i ogólnej zasady wykonywania w dobrej wierze porozumień i warunków umowy, ponieważ przedstawione przez Komisję uzasadnienie jest nieodpowiednie i ponieważ nie został spełniony żaden z warunków rozwiązania umowy. Skarżące podnoszą, że okoliczność, iż zakładane cele projektu zostały osiągnięte innymi środkami, przez co projekt stał się bezcelowy, nie jest ważnym powodem rozwiązania umowy o dofinansowanie.